ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον

Trich. 383. 16 sqq. καταληκτικὸν δὲ (*scil.* ἀναπαιστικὸν δίμετρον) εἰς δισύλλαβον οἷον τό·

σὺ μάκαιρα κύδιμε κόρα κεδνά.

Anon. Harl. 21. 8 sq. δίμετρον (*scil.* ἀναπαιστικόν) καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· (CPG II, p. 229. 9 Leutsch)

πότε δ᾽ Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσεν.

Schol. vet. in Pind. *Pyth*. 8 (p. 19. 19 Tessier) <τὸ ι΄> ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικόν.

Schol. vet. in Pind. *Nem*. 6 (p. 25. 1 Tessier) τὸ η΄ ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν <εἰς> δισύλλαβον.

Schol. in Aristoph. *av*. 1372a. 3 sq. (p. 201 Holwerda) Tr τὸ β΄ δίμετρον (*scil.* ἀναπαιστικόν) καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον τοῦ α΄ ποδὸς τετραβράχεος.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 439c. 2 sq. (p. 71 Koster) Tr^2 τὸ β΄ δίμετρον (*scil.* ἀναπαιστικόν) καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 700b. 7 (p. 108 Koster) Tr^2 τὸ ια΄, τὸ ιβ΄, τὸ ιγ΄, τὸ ιδ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 700 (p. 273. 27 sqq. Koster) τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀναπαιστικὰ δίμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον πλὴν τοῦ πεντεκαιδεκάτου μονομέτρου ὄντος, ὁμοίως καὶ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου καὶ εἰκοστοῦ — ἀναπαιστικαὶ γὰρ βάσεις — καὶ τοῦ τελευταίου ἀναπαιστικοῦ μὲν ὄντος ἐφθημιμεροῦς, παροιμιακοῦ δέ, ὡς πολλάκις εἴρηται, καλουμένου. [*M.E.*]